

Publicerad 2015-01-11 01:02 av disco 2000

i vasastan (utspelade sig allting mittemellan)

kanske tappade jag någon del av mig där på vanadisvägen?
något som trillade ur, en vante ur fickan
eller ett minne ur hjärnan
en liten bit av min själ
i vintersolnedgång, tre på eftermiddagen
kanske lossnade något
precis när jag log, fast med tårar i ögonen
åt fyraåringen i rosa mössa som hälsade på mig

fulländades jag den den där sportlovseftermiddagen?
på ett tak ovanför vasaparken
han precis borta, uppbrottet oundvikligt
men någon bryr sig, tar upp mig på taket
säger att "vi kan låtsas att det är central park"
fast vasaparken mest är en geggig gräsmatta
med en utstuderad, geometrisk isplätt
överfull av småbarn
men jag blundade och för en sekund
hade vi rest bort tillsammans

på söder hände det som gjorde ondast
gamla stan började allting som var nytt
hemma var likgiltighetens plats,
den nattliga ångesten och alla gånger jag var lugn
i vasastan utspelade sig allting mittemellan

jag tror någonting hände i mig
när jag för första gången skolkade från franskan
treans buss till röda bergen
domedagstankar under kastanjerna
i tio minuter, sen tillbaka
var ju tvungen att komma i tid till lektionen efter

och idolen från rad två plats två i filadelfiakyrkan
pappas kontor som femåring
ett vacker snöfall, i tioårsåldern med scoutgruppen jag avskydde
första dagen på våren från observatoriekullen
livets sista idrottslektion i vasaparken
livets första arbetstimme, klumpigt och långsamt

i vasastan utspelade sig allting mittemellan

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren disco 2000 med Poeter.se id #43170 innehar upphovsrätten